

NE OKOLD A MÁSIKAT!

2013. március 3.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Hálákat adunk Istennek, dicsérjük az Ő nevét, megköjtük a betegség, a gyengeség, az erőtlenség szellemét, a fájdalmakat a szívben. Eltávoznak ezek, gyógyulás jön az életünk minden területén. Gyarapodás jön, a pénz hozzánk jön, az adósságok eltörölődnek, a Jézus nevében. Az angyalok hallják, figyelmeznak és megcselekszik mindezt, a Jézus nevében. Minden dicsőség az Úr Jézus Krisztusé, általa a mennyei Atyáé.

Egyetlen dolgot szeretnék megemlíteni, nem erről fogok prédikálni. Creflo Dollárról van szó, akinek a torkával volt problémája és operációra került sor. Többször volt már *hitpróbája* különböző területeken. Egyszer egy másik területen volt egy súlyos műtendő helyzet, és egy *hetet félretett* és az Úrral volt.

Teljesen eltűntek ezek a rendellenes kinövések akkor a testéről. Elkezdte magában végiggondolni, hogy azt ne mondja nekem senki, hogy nincs elegendő hitem arra, hogy most meggyógyuljak. Más területeken voltak, amivel foglalkoznia kellett.

Alapvetően talán így tudnám megfogalmazni, hogy a *hitetlenség* különböző helyeken beszivárog az életünkbe, és az *elnyomja* a hitünket. Különböző utakon jöhet be ez a hitetlenség. S erről fogok majd magyarázni. Az rövidre zárja az a hitünket, azt a hatalmas hitünket, ami bennünk van.

A lényeg, hogy igen is van hitünk a gyógyulásra. Neki is van hite a gyógyulásra. A *gyógyító kenet* azok számára nagy segítség, akik *először jönnek* és még nem volt lehetőségük felnővekedni a hitben. Őket a gyógyító kenet nagyon *gyorsan* meggyógyítja.

Egyetemistáknak ünnepségek vannak, diplomaosztó ünnepségek voltak a héten. Vegyész-mérnöki szakon diplomát szerzett a lányom, köszönjük Istennek a kegyelmét ebben. Laci testvérünk, a gyülekezet tagja is elmondja azt a gyönyörű bizonyosságot, amit az Úr vele cselekedett, azt, hogy, hogyan segített neki az Úr a diplomamunkája megírásában.

Az adó 1%-ának felajánlásához kapható a szórólapunk.

Texasban van egy mondás: senki mást *nem okolhatsz* ezért, csak saját magadat – mondják. Ma, amilyen kedvesen tudom, úgy fogom nektek elmondani a tanítást, ami erről szól, hogy ne okold a másikat.

Elmondom, hogy nem vagyok tökéletes a kapcsolataimban, és nem is állítom magamról, hogy tökéletes lennék. Lehet, hogy megsértettem vagy megbántottam többeket is, és közülük bizonyára vannak itt köztetek is, akik ma is jelen vannak.

Legtöbben, akik itt vagytok, a mi szolgálatunkban születtetek újjá és növekedtetek fel. Mindannyiunkra igaz és elmondható, hogy a világ rendszerében növekedtünk fel. A világnak

a mentalitását éltük, miközben kezdtünk ismerkedni az Úrral és vált izgatottá a szívünk, hogy mily sok mindent végzünk majd az Úrnak.

És úgy gondoltuk, hogy az Úrnak elkezdünk munkálkodni a világ útjain. Úgy gondoltuk, hogy egészen maga a mennyország szállt le a földre, és mi ezen az úton járva az Úrnak mennyi mindent el tudunk végezni.

Egy idő után aztán lehet, hogy azt tapasztaljuk, hogy a házasságunkban megunttá válunk és a harmadik világháború tört ki a munkahelyünkön, és így tovább. Egy biztos, hogy az ember nem képes úgy *boldogan* élni az életét, ha állandóan valaki *mást okol* a gondjaiért és a problémáiért. Mert arra mutogat, hogy ez és ez a dolog, mindig valaki másnak a hibája.

Én személy szerint magamra nem mondhatom el, hogy ilyen lennék. De azt be kell vallanunk őszintén, hogy mindannyian az életünk bizonyos területén és idejében tettünk ilyet, hogy mást okoltunk.

Egész fiatal koromtól kezdve különböző sportokba vettem részt, ami nagyon kiváló volt számomra. Ott megtanították, hogy ne okoljuk a másikat. Bármelyik sportra is gondolhatunk, bármelyik lehetett az, mindig a *csapatszellemet* építették ki bennünk.

Ha nem úgy alakultak az eredmények, ahogy akartuk, tehát nem mi nyertünk, akkor is összeszedtük a csontjainkat, és a következő meccsre úgy készültünk, mintha mi nyernénk. Soha nem okoltam az én hiányosságaimért a másikat és ők sem okoltak engem.

Amikor megnősültem, akkor bizony okoltam a feleségemet olyan dolgokért, ahol nem tudtam felmutatnia azt a sikert, amit szerettem volna. Tudom, hogy nagyon sokat fejlődtem ezen a területen. Azonban hibákat most is követünk el, és hajlamosak vagyunk arra, hogy ilyenkor belemenjünk abba a játszmába, hogy a másikat kezdjük okolni. Hogyha valakit találunk, aki ebben tökéletes, akkor az a segítségünkre siethet ebben.

Egy dolog biztos, hogy mindannyian tesszük ezt. A férfiak teszik ezt a feleségükkel, a feleségek teszik a férjekkel, s ha *javulunk* ebben, és egyre kevesebbet tesszük ezt, akkor az *otthoni légkör* egyre kiválóbb lesz. Egyre inkább áldottjaivá válunk majd így az Úrnak. Ha valaki rám mutat és okol engem valamiért, akkor el szoktam mondani, hogy ha imádkoztam volna, és a Szellemet követtem volna, akkor ez biztos, soha nem történik meg.

Az emberek megengedik ilyenkor, hogy a felkorbácsolt *érzelmeik kitörjenek*, és azok irányítsák őket. Ez egy főprobléma, itt egész Európa szerte és azoknak a keresztényeknek az életében is, akik épp most születtek újjá és jöttek ki a világból. Mert ezek a felülről jövő *áldások útját elzárják* az életünkben.

Ki az, akit okolhatunk az életben? Kenneth Haginnek volt egy könyve, talán még ki sem adtuk, hogy: *Ne okold Istent*. Vannak olyanok, akik Istent okolják. Az egyetemen, ahova jártam, egy katonai egyetem volt, egy hadi egyetem. Az én szobatársam pilótaként szolgált.

Nagyon sok háborúban vett részt, mint pilóta. A nagy kérdés az életében mindig az volt, hogy miért engedi meg mindezt a gonosztságot Isten? Amit az én életemmel kapcsolatban elmondhatók, hogy ez soha nem merült ez fel bennem, hogy én valamiért is Istent okoljam.

Egy idő után, miközben beszélgettünk, a szellemem hozta elő a következő Igét:

JÁNOS 10,10.

10. A tolvaj nem egyébert jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővítködjének.

Ha az ember nem érti meg ezt az alapot, hogy az ördög kint van a világban, hogy pusztítson, akkor őszintén megmondom, hogy nem fogok tudni segíteni neked. Isten sem tud segíteni neked, mert Ő ugyanis nem az ördög.

Gordon Lindsaynek van egy kiváló könyve erről, és kifelé menet meg is vásárolható, amelyben elmagyarázza, hogy Isten azért engedi meg, hogy a sátán legyen az úr egy ideig még itt a földön, hogy *láthassa* az egész teremtett világ, hogy milyen *irányba* ment volna a teremtése, hogyha az ördög a teljes pusztítását véghezvihette volna. Azok az angyalok, akik vele maradtak, és így tovább...

Én meghoztam ezt a döntést, hogy *nem okolom Istent*, és nem is teszem ezt. Segít nekünk ezen a területen is, hogy megtudjuk azt, hogy mi az, ami *hosszánk tartozik*. Olvassuk az Írásban:

EFÉZUS 1,3.

3. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban.

A keresztények nem tudják, hogy mi az, ami *már az övék*. Ahelyett, hogy imádságban megkérnék és elfogadnák mindazt, amit Isten *jog szerint* már nekik adott, keresztények azon ügyködnek, hogy próbálják azt megszerezni, ami már az övéké. Vagyis nem járnak hitben.

ZSIDÓ 11,6.

6. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.

Nincs bennük ez a *hit* és nincs bennük az Ige *megcselekedése*. Bizony az emberre sokszor ránehezedik az a kísértés, hogy Istent okolja valamiért, de én leszögeztem, hogy ezt nem teszem soha. Okolhatjuk még az ördögöt, vagy okolhatjuk saját magunkat, vagy okolhatunk másokat.

Vannak gyerekek, akik rendszerint a szüleiket okolják mindenért, azért a helyzetért, ahol az életükben megrekedtek. Azután vannak szülők, akik a gyerekeiket okolják, azután vannak barátságok, ahol egymást okolják.

Lehet ezeket egymásra helyezni, ezeket a sérelmeket és okokat, de egyik sem fog gyümölcsöt teremni igazán. Tehát sokszor ér minket ez a kísértés, hogy okoljuk a másikat, de igazából nem éri meg ezt megtenni, mert nem jár gyümölccsel és nem építő. Ezen a gondolat-soron fogok most tovább szolgálni.

Amikor elkezdtem a szolgálatot és átadtam magam az Úr szolgálatára, nem volt fogalmam arról, hogy mi az, ami előttem áll. Egyszer valaki, egy szolgáló, valami harcba keveredett a családjában a feleségével. És a felesége azt mondta neki, hogy vedd már tudomásul, hogy én *nem az ellenséged* vagyok. És ugyanígy én is azt mondom neked, hogy vedd tudomásul, boldogan jelentem ki, hogy én nem vagyok a te ellenséged.

Azon fogunk ma munkálkodni, hogy nehogy beleessünk abba a hibába, hogy valaki más okoljunk valamiért. Meg fogjuk nézni a Bibliában az első emberpárt, hogy hogyan is ment ez a „másikat okoljuk.” Ugye tudod, kik voltak ők? Az Ádám és Éva esete.

Mit mondott Ádám Istennek, amikor számon kérte? Hogy az az asszony, akit mellém adtál... És mit tett Éva ezek után? Éva meg a kígyóra mutatott. De amint belementek ebbe a játszmába, beleestek a kárhoztatásba is és a bűntudatba.

Elkezdtek egymást okolni a kárhoztatásban és elmerültek a törvényben. Mivel nem tudjuk a *helyünket* Krisztusban igazán, ezért kezdjük el ezt a "másikat okolom" játszmát. Egyik dolog, amit nem tudunk, és ez alapkő, hogy *Isten szeret* minket, és *Ő nem okol* minket semmiért.

Ha az ember ezt nem tudatosítja önmagában, akkor hajlamos arra, hogy elkezdje a másikat okolni. Ez a „ne okold a másikat” játszma, ez egy nagyon-nagyon *súlyos kérdés* az életünkben. És ez nem vicc. Vannak, akiknek ma itt kellene lenniük, de nincsenek velünk, vannak pásztorok is, akik ma nincsenek velünk. És az egész erről szól, hogy elkezdtek valakit okolni.

Volt egy asszony, Ausztráliában járt a gyülekezetébe és meghalt az édesanyja. És amikor az édesanyja meghalt, ő depressziós lett. A gyülekezet, ahova járt, közös hittel megdorgálták ezt a depressziót és ő *szabad* lett. Egy időt azután az én gyülekezetembe is járt. Tény, hogy eltelt 5 év, újra elkezdett sírni az édesanyja halálán. Hétről hétre sírt. Nap mint nap, és hónapról hónapra csak sírt.

De akkor őt már megtanították az Igére, csak ő nem cselekedte meg az Igét. És kit okoltak ezért, hogy ő ezt tette? Engem okoltak érte. Ennél sokkal ostobább dolgokért is ítéletet kaptam, engem okoltak. Könyvet írhatnak, kiadhatnak évkönyveket évről évre, azzal kapcsolatban, hogy milyen dolgokkal vádolnak és okolnak engem.

Azt szeretném ma elérni, hogy a pásztorok megtanulnák *azonosítani* ezt a szellemet, az emberekben, a hívőkben. Lehet, hogy két-három hetet is időzünk ezért ezen a területen. Én voltam az a bűnbak, akire rátették ezeket a vádakat és okoltak engem okok nélkül.

Tele van vele akár a Facebook, akár a telefonon hívásokat, ha meghallgatnád, vagy akárhol nézed, megtalálod. Ha azt hiszed, hogyha ebbe részt veszel, téged ez megáld, és áldást hoz rád, akkor nagyon tévedsz. Ezért most egy olyan példát fogunk nézni a Bibliából, akinek lett volna oka okolni a másikat, mégsem tette és így *áldásokat örökölt*.

Egy kicsit áttekintjük József életét. Az édesapja jobban szerette őt, mert ő volt a legkisebb, mint a testvéreit. Kedvesebb volt ő az apjának, mint a többi gyermek. Ezért a testvérei irigykedtek rá, irigyek lettek rá, és gyűlölni kezdték őt.

Ezek után még egy *álmot* is kapott József, amiben elmondta, hogy eljön az idő, amikor ti majd meghajoltok előttem. De akkor ők már voltak annyira irigyek és féltékenyek rá, hogy megkérdezték: Mit gondolsz, ki vagy te, hogy így beszélsz velünk?

Mit tettek? *Eladták* őt rabszolgaként Egyiptomba. Innentől úgy alakult a sorsa, hogy Egyiptom vezetője, Potifár házába került, és innen elvitte őt a sors a börtönbe, a legaljára, és ott sem okolt senkit. Isten kihozta a börtönből is és továbbra is áldássá tette az életét. Végül a testvérei is megjelennek előtte, és ahogy az álmába látta, úgy meg is hajoltak előtte a földre, még az apja is. Az ő álma valóra vált.

Mi köze ennek a történetnek az emberi kapcsolatokhoz? – kérdezhetnéd. Keressünk a történet során, ahogy olvassuk, egy helyet, ahol megtalálnánk, hogy József bárkit is okolt volna, hogy oda került?

Mert többször került olyan helyzetbe, hogy bizony okolhatta volna a másikat, de sehol sem olvasod, hogy ezt tette volna. Azért, mert kimagaslóan viselkedett és *nem vádolta* a másikat, amikor azokba a nehéz helyzetekbe került, ezért az *álma valóra* tudott válni!

Ugyanígy a kapcsolataid, a házasságod, a baráti kapcsolatok, mind *sikerre* jutnak, hogyha nem kezded el okolni a másikat. A munkahelyeden a kapcsolatok is *sikerre* jutnak, ha *nem okolod* a főnöködet mindenért. Jól fogod érezni magad ott, azon a helyen.

Isten áldásai kezdenek, mint eső hullani ránk, hogyha végre megtörjük ezt a kört, hogy a másikat okoljuk mindenért.

Az Úr az emlékezetembe hozta most, hogy amikor a vasúton dolgoztam, ott általában volt mindig egy új főnökünk. Úgy jött be, hogy ő már mindenkinél többet tudott. Tudjátok, hogy ilyenkor milyen zűrzavart tudtunk kelteni azzal, hogy pontosan megtettük, amit mondott a bölcsességével. Olyan zűrzavaros helyzetek jöttek elő, hogy annál rosszabb már nem lehetett. Ezt csak elmondtam nektek.

Amikor okolsz valakit, akkor az egyiket *védelmezed*, a másikat pedig *sérted*. Az, aki okolja a másikat, ő védőfalat próbál maga köré húzni, hogy ő nem tehet erről. A másikat viszont, *akit* okol az illető, azt sérelem éri.

Vagyis amikor magadat így próbálsz védelmezni, akkor az történik, hogy a másinak pedig sérelmet okozol. Tehát ebben ezt fel kell fedoznunk, hogy ez egy ilyen játszma.

Az első, amit le kell szögezünk, hogy *konfliktusok* igenis jönnek az életünkbe. Ha úgy gondolod, hogy a konfliktusok nem jönnek majd az életed útján, akkor nem gondolod ezt helyesen, mert Jakab levelébe írja, hogy botrányok pedig igenis lesznek, és jönnek.

1MÓZES 37,5–7.

5. És álmot álmodék József és elbeszélé az ő bátyjainak; és azok annál inkább gyűlölik vala őt.

6. Mert monda nékik: Hallgassátok meg, kérlek, ezt az álmot, melyet álmodtam.

7. Ímé, kévéket kötünk vala a mezőben, és ímé az én kévém felkele és feláll; a ti kévéitek pedig körülállanak, és az én kévém előtt meghajolnak vala.

József tehát így gondolja, hogy: mivel Isten kegyeltséget mutat nekem, az én *jövőm* milyen fényes is. A fényes jövőjének része azonban, hogy *kútba* vetik, *rabszolgasorba* adják el és még a *börtön* mélyére is jut. Egyiptomba kerül, ami a *sötétségnek* a helye. Ez van, hogy velünk is megtörténik, *csalódottságot* okoznak nekünk mások.

Egy nagyon híres embertől kaptam felkérést, évekkel ezelőtt történt ez, hogy Közép-Keleten, egy bibliaiskolában legyen segítségére az XY tanítónak. Ez egy nagyon erőteljes megtiszteltetés lett volna, el is vállaltam volna, de az illetőtől soha többet erről nem hallottam.

Ha említeném a nevét, akkor talán tudnátok, ki az, de nem teszem. Tehát ilyen dolgok történnek. Azonban azért történt így, mert az a hely ott, *nem az én helyem* volt. Mert az Úr számomra ezt a *helyet* sokkal *fontosabbnak* jelölte meg. Ezért itt vagyok és más helyekről *kimentett* engem. Egyáltalán nem tekintek sajnálkozással az életemre.

Sok helyre kellett elmennem az életemben ahhoz, hogy ma itt lehessenek. Sok minden történt, sok olyan dolog, ami nem örömteli és mondhatni, hogy amit az ellenzék tett. De ilyenkor *előre megy* az ember, és nem tekint azokat.

El fogom venni az örökkévaló *jutalmamat*, úgy, mint te is, azért, mert a *helyünkön* maradtunk. Ha a helyeden maradsz, akkor még szellemben is *felnövekszel*. A *törvény alatt* ugyanis nem lehet felnővekedni. Aki a törvényt tanítja és a törvény alatt tart, csecsemőkorban maradsz.

Beteljesedettnek és boldognak érzem magam, mert itt maradhattam Magyarországon. Ezért nem találgatom, hogy mi lett volna akkor, ha ide vagy oda megyek inkább. Ha ez lett volna, ha az lett volna. Vagy okoltam ezt vagy azt, ezért vagy azért. Igenis az emberek elhagyhatnak és döbbenetet hozhatnak azzal, amit tesznek, néha az ostobaságukkal. De az Úr soha nem tesz ilyet.

1MÓZES 37,28.

28. És menének arra midiánita kereskedő férfiak, és kivonák és felhozák Józsefet a kútból, és eladák Józsefet az izmáelitáknak húsz ezüstpénzen: azok pedig elvitték Józsefet Egyiptomba.

Húsz ezüstpénzért adták őt el. Nagy pénz volt ez akkor. Józsefnek rengeteg *álma* volt már akkor, és nézzétek meg, hogy hova került ezekkel az álmokkal. Azt is le kell szögeznünk, hogy Istennek a *kegyeltsége állandó* és buzgó az életed felett. És ha ezt beépítjük az életünkbe és tudomást veszünk róla, akkor ez segít nekünk.

1MÓZES 39,5.

5. És lőn az időtől fogva, hogy házának és amiye volt, mindenének gondviselőjévé tevő, megáldá az Úr az egyiptomi embernek házát Józsefért; és az Úr áldása volt mindenben, amiye csak volt a házban és a mezőn.

Nem okolgatott senki, hogy miért került erre a helyre. És nézzétek meg, hogy milyen áldás teljesedett ki rajta, hogy ahol csak volt, és amire a kezét tette, az *áldott* volt. Lehetnek *késleltetések*, visszatartások, vagy kerülőutak oda, ahova Isten téged rendelt, de ha *kitartasz*, áldott leszel.

Van-e kapcsolat, mit gondolsz a kettő között, hogy nem okolt senkit azért, hogy hova került, és aközött, hogy milyen áldott lett? Igen, mondom neked, hogy bizony, van közte kapcsolat.

Vegyél egy házasságot példaként: van-e abban a házban áldást, ahol állandóan egymást *okolják* mindenért a házastársak? Egyik a másikat, folytonosan. Egy ilyen házasságban élni, nem túl nagy öröm.

Vegyük azt a munkahelyet, ahol a beosztottak és a főnökök egymást állandóan mindenért *okolják*. Élvezettel tudsz-e ott időt tölteni és dolgozni? A cégnek növekedést fog-e hozni ez a fajta atmoszféra? Valószínűleg nem. Ha barátaid között folyik ez, hogy az egyik a másikat okolja az állandóan, jó az? Nem jó.

Akkor jön a *változás*, hogyha egy ilyen kapcsolatban az egyik fél eldönti, hogy ő ezt a játszmát nem játssza tovább, és a továbbiakban ő már *nem okolja* a másikat semmiért. A szülőkre is igaz ez.

Mert ugye tekintsünk Istenre: *Isten sem okol* minket semmiért. Tehát nekünk sem szabad ezt tenni a másikkal. Nyugodtan kezd el építeni így a kapcsolatodat, és mindig gondoldj arra, hogy Isten sem teszi ezt veled. Ő sem okol téged semmiért.

Azért, mert Ő már *megtisztított* téged teljesen, tisztára mosott, tisztává tett, *megigazulttá* tett és ezért nem okol téged. Mikor tette mindezt? Kétezer évvel ezelőtt. Isten ebben kitart. Ahogy József életében is, úgy a tiédben is a bajok fognak jönni.

1MÓZES 39,20–21. 23.

20. Vevé azért Józsefet az ő ura és veté őt a tömlöcbe, melyben a király foglyai valának fogva, és ott volt a tömlöcben.

21. De az Úr Józseffel volt, és kiterjeszté reá az Ő kegyelmességét és kedvessé tevő őt a tömlöctartó előtt.

Mert az Úr Józseffel volt, ezért kegyelmességet helyezett rá és *kedvessé tette* őt a tömlöctartója előtt. Látod, József gondolkodhatott volna úgy is, hogy most távolabb kerültem a célomtól, az álomtól, mint valaha voltam. És hogyha elkezd így morfondírozni, akkor valóban el is *távolodik* az áldásoktól.

De ha *nem adok helyet* ezeknek a panaszoknak, panaszkodásoknak és a másik okolásának, akkor nem tudom elkerülni, hogy Isten *áldása* végül ne teljessedne ki rajtam.

23. És semmi gondja nem volt a tömlöctartónak azokra, amelyek keze alatt valának, mivelhogy az Úr Józseffel volt, és valamit cselekszik vala, az Úr áldottá tette azt.

Az álmaimtól *messze* kerültem, és itt vagyok a tömlöcbe. De ahol csak járok, az Úr kegyeltséget tesz rám, bár nem ott tartok, ahol álmodtam. Néha azt gondolhatjuk, hogy valaki visszatart minket, de jobban járunk akkor, ha felhagyunk azzal, hogy a másikat okoljuk, és a másikat vádoljuk.

1MÓZES 41,38. 41.

38. Monda azért a fáraó az ő szolgálóinak: Találhatnánk-e ehhez hasonló férfit, akiben az Isten Szellem van?

41. Monda továbbá a fáraó Józsefnek: Ímé, fejedelemmé tettelek az egész Egyiptom földjén.

Ugyan megint felemelkedett és Egyiptom egész földjén fejedelemmé tette őt a fáraó, de az álmától, amit akkor látott, *még messzebb* került. Mert az álmában azt látta, hogy a testvérei és az atyja is meghajolnak előtte, és nem az egyiptomiak szerepeltek az álmában. Úgy tűnik szemlátomást, hogy egyre távolabb kerül az álmától, hogy az valóságba jöjjön.

Ha Isten *kegyeltségét* akarod az életedben, hogy az valóban ott működjön, és jól működjön, akkor jobban teszed, ha *felhagysz* azzal, hogy mindig okolod a másikat. Egy következő bölcsesség a történetből. A *kitérők* gyümölcsözéssel is járhatnak.

1MÓZES 41,51.

51. És nevezé József az elsőszülöttnek nevét Manassénak: mert úgymond, elfelejteté énvelem Isten minden én vesződtségemet, és az én atyámnak egész házáat.

Én azt hiszem, hogy azért, mert József úgy döntött a szívében, hogy senkit *nem fog okolni* a múltért. És ha így döntünk a szívünkben, hogy nem fogjuk a másikat okolni azért, amit tett, akkor Isten képes arra, hogy olyanokat cselekedjen, hogy *elfelejteti* velünk a múltat.

1MÓZES 41,52.

52. A másodiknak nevét pedig nevezé Efraimnak: mivel, úgymond, megsziporított engem Isten az én nyomorúságomnak földjén.

Tehát *gyarapított* engem az Úr a nyomorúságom földjén. Hol tud engem Isten gyarapítani? Néha úgy gondoljuk, hogy nem ott tartunk az életben, ahol kellene, ezért elkeseredünk, elcsüggedünk és elkezdjük a másikat okolni érte. Nem fedezzük fel, hogy most is azon a helyen vagyunk, ahol Isten meg tud *áldani* minket.

Hol vannak az Isten áldásai abban az időben, és hol vannak a gyümölcsök? Mert itt a nyomorúságnak a földjén is gyümölcsöző, áldott és gyarapodó volt. Mivel nem okolta a másikat, és nem neheztelt a másokra, ezért az Isten el tudta venni tőle azt, hogy ne is emlékezzen rá.

Ha nem vádolod a másikat, *nem okolod* a másikat, akkor Isten olyan kegyelmesen cselekszik, hogy az egész, mintha nem is történt volna, *elfelejteti* veled. A másik tanulság ebből a következő, hogy *Isten léptet elő* téged valójában és nem ember.

1MÓZES 40,14–15. 23.

14. Csakhogy azután megemlékezzél rólam, mikor néked jól lesz dolgod, és cselekedjél, kérlek, irgalmasságot velem, emlékezzél meg rólam a fáraó előtt és szabadíts meg engem e házból.

Miután a tömlöcbe megmagyarázta pohárnok álmát és az kiszabadult, megkérte, hogy majd emlékezzél meg rólam.

15. Mert lopva hoztak el engem a héberek földjéről, és itt sem cselekedtem semmit, hogy a tömlöcbe vessenek.

Itt van az egyetlen hely, ahol olvasod, hogy József állítja és mondja magáról, hogy én *ártatlan* vagyok. De még itt sem okol senkit, csak kijelenti, hogy valójában, igazság szerint nem itt lenne a helyem.

23. És nem emlékezék meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfelejtkezék róla.

József egy kis bizodalmat vetett az emberbe és az az ember elfeledkezett róla. Az emberek rólad is *elfeledkezhetnek* könnyedén. Itt egy újabb lehetősége lett volna Józsefnek, hogy végleg elcsüggedjen. Újabb két év telik el most.

1MÓZES 41,14. 46.

14. Elkülde azért a fáraó és hívatá Józsefet, és hamarsággal kihozák őt a tömlöcből, és megborotválkozák, ruhát váltá és a fáraóhoz méne.

A megszabadulás gyakran van, hogy *nagy hirtelen* jön. Az előléptetés gyorsan jön. Isten *felemeli* az illetőt és szeretné, ha arra a helyre felemeltetne. Ez gyorsasággal jön. Azt szeretném, hogy meglásd: hogyha József folytonosan csak okolta volna a testvéreit ezért, hogy hova került, nem kerülhetett volna fel, ezekre a magasságokra.

Velem azért történt mindez a rossz, mert te ezt meg ezt tetted. Vagy azért, mert te soha nem teszed ezt, azért nekem ezek és ezek az áldások nem jönnek az életembe. Ha *okolgatod* a másikat, akkor gondolod, hogy Istentől kapsz egy ajándékot, hogy egy álmot meg tudj magyarázni? *Érzéketlenné* válnál útközben arra, hogy mi is az, amit a Szent Szellem mond neked.

Ez elmondja nekem azt, ez teljesen mutatja, hogy József nem okolta a másikat útközben, és Isten adta neki azt az álmot. És Isten adta az álmot a fáraónak is. Azért adta neki ezt most, ebben az időben, hogy kihozza őt a börtönből.

Fedezd azt fel, hogy Isten akkor is *hangszereli* az életedet, amikor te nem is gondolsz rá. Gondolod, hogy József tudta azt, hogy miközben ezekben a mélységekben van, Istennek a keze ott van az életén?

József a nyomorúsága idején is *használta az ajándékait*, amit az Isten adott neki, és Isten *hangszerelte* az életét. Vagyis, amikor éppen elcsüggedsz, visszahúzódasz és megkeseredsz, akkor saját magad számára *nehezíted* meg, hogy az az ajándék, ami benned van, az működjön a számodra.

Mi azt látjuk itt a történetben, hogy József ajándéka *kihozta* őt a börtönből. És ha úgy gondolod, hogy azon a helyen vagy, ahol nem kellene ott lenned, vagy azt gondolod, hogy valaki más a felelős ezért, hogy nem jutottál előre, azonnal gyere ki ebből a játszmából, és ne okold a másikat.

Tedd magad *készségessé*, hogy szolgálod azt az ajándékot, amit Isten adott neked. Akkor *felemelkedsz*. Ez benne van a Bibliában. Mert az embernek az *ajándéka helyet készít* a számára az előmenetelre.

Az ötödik dolog: soha ne mondd, hogy túl késő.

1MÓZES 41,46.

46. József pedig harmincesztendős volt, mikor a fáraó előtt, az egyiptomi király előtt állt. Kiméne tehát József a fáraó elöl, és bejárta az egész Egyiptom földjét.

Tehát itt 30 esztendős volt. Mikor eljöttek a testvérei és meghajoltak előtte, 38 éves volt. Tehát nyolc év telt el. Mert *megbánhatatlanok* Istennek ajándékai és az Ő elhívása.

RÓMA 11,29.

29. Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai, és az Ő elhívása.

Amire Isten téged teremtett, és amire elhívott, hogy azt megtedd, abban Ő soha nem fog megváltozni. Lehet, hogy te kitalálsz magadnak helyette egy másikat, de Ő soha nem fog abban megváltozni.

És álmatlanságban sem fogok szenvedni azért, mert mostanáig nem láttam meg ezeket. Mert valóban *valósággra* fognak jönni ezek, ha évek kérdése is. Ugyanis saját magad nem vagy képes ezeket valóságba hozni. Ezért legyél békességben.

1MÓZES 42,8-9.

8. Megismeré pedig József az ő bátyjait, de azok nem ismerék meg őt.

9. És megemlékezék József az álmokról, amelyeket azok felől álmodott. És monda nékik: Kémek vagytok ti, kik azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok.

Visszaemlékezett az álmra. József úgy döntött, hogy ezekről ő *elfeledkezik*, és tovább megy. 17 év telt el, vagy talán több is, mikor Isten megmutatta ezt neki és a valóság között. De egy másik földön találta magát József. Egészen máshol gondolta ő, hogy ez az álom valóságba jön.

Amikor Ausztráliában voltam, 200 gyülekezetet vallottam meg. 14 évvel ezelőtt Patsy megkérdezte tőlem, hogy hol van ez a 200 gyülekezet? Európában! – válaszoltam. Csodálkozott rajtam, mert, nem ott kellene lenni, gondolta. Több is van, különben. Tehát, nem csak úgy történnek a dolgok, *először* megszületnek a *szellemi birodalomban*.

A hatodik tanulság. Látni kell azt a *nagy képet*, azt a tágas képet, amiben benne van a te részed is. Gyönyörű rész, amikor József a következőket mondja nekik:

1MÓZES 45,5. 7.

5. És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; mert a ti megmaradástokért küldött el engem Isten előttetek.

Mert József azt is tehette volna a hústest indulatai szerint: na, most jól visszafizetek nektek és most egy kicsit én nyomlak benneteket bele a mély kútba! De nem ezt mondta, hanem, hogy Isten keze volt ebben és Ő küldött előre engem tiérettetek.

Tehát a *nagyobb képben* ott kell látni *mások* életét is. A nagy képben ott kell látni az Isten *tervét* a Gyülekezetre. És aztán van a helyi gyülekezet és a helyi gyülekezeten belül pedig vannak az egyének. Tehát van az *egyetemleges* Teste Krisztusnak, a *helyi* gyülekezeti Test és van az egyéni.

És mindezekben, míg ez a terv folyik, az embert sérelmek érhetik. Ilyenkor nagyon sokat segít rajtunk, ha kitágítjuk a látásunkat és az *egész képre* tekintünk. Itt javaslom neked, hogy Gordon Lindsay könyvét olvasd el. Mert József is ezt a *nagy képet* látta.

7. Az Isten küldött el engem előttetek, hogy műveljem a ti megmaradásotokat e földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással.

Nem ti miattatok jutottam én ide! – mondja. Nem ti küldtetek ide, Isten küldött engem ide. Még ez mind a *törvény előtt* történt, tehát nem volt törvény, hogy mit tegyenek és mit nem. És mégis, a testvérei, miután ezt tették vele, lelkiismeret furdalásuk lett és kárhoztatták magukat. Még a törvény előtt volt ez.

ZSOLTÁROK 105,16–17. 19.

16. Mikor éhséget idézte elő a földön; és a kenyérnek minden botját eltöré,

17. Elküldött előttük egy férfiút, Józsefet, aki rabszolgául adatott el;

Isten [csak] *megengedte* ezt az éhséget a földön. Nem Ő idézte elő, Isten nem tesz ilyet. De Isten tudja a kezdetektől a véget, a *kimenetelt*. Ő szerkesztette egybe ezt a tervet, aminek része volt az Egyiptomba való menekülése is Józsefnek.

19. Mind az ideig, amíg Igéje beteljesedett. Az Úr beszéde megpróbálta őt.

Mint egyéneket is mondhatjuk, hogy Isten Igéje meg fog *vizsgálni* minket, és ugyanúgy kell kijönnünk ezekből a próbákból, ahogy József is. Azért, mert Isten *irgalmas* velünk is. Mi mindannyian, akik itt vagyunk, szeretnénk eljutni a megfelelő *időben* arra a megfelelő *helyre*. És részt akarunk ebben az idővégi aratásban.

A legutolsó bölcsességpont pedig, hogy mindazt, amit hallottunk, *alkalmazni* is kell, az életünkben. Még egyszer tehát: *ne okold Istent, és ne okold Isten emberét!* Ez a te elhatározásodból van így. Ezért én nem okolok senkit, sem a feleségemet, sem a gyülekezeteimet.

Második pont, hogy kicsit lépjél hátrább és próbáld meg az egész képet, a *teljes képet* áttekinteni. Így tekintsd a dolgokat, Isten terveit. Képes-e arra egy személy az életedben, hogy

akadályozza és visszatartsa Isten akaratának a megvalósulását az életedben? Hogyha ez az illető képes lenne erre, akkor ő nagyobb kellene, hogy legyen Istennél. Hallelúja!

Ugye Isten az álmok beteljesítője, a megvalósítója és nem az ember? Ezért a *bizodalmadat* Istenbe helyezd és ne emberbe. Lehet, hogy csalódottan tekintesz Istenre, mert az időzítés nem úgy jött, ahogy te gondoltad. Ilyenkor javasolom azt neked, hogy egy kicsit fogjál vissza ebből a csalódottságból és próbáld meg az egész képet egyben tekinteni, egy *átfogó képet*, mert Ő tartja az *időzítést* is a kezében.

A vége, ha nem okolod a másikat, és senkit, akkor ezeket a dolgokat hozza neked:

1. Ez, hogy feladod, hogy okolod a másikat, ez olyan helyzetbe hoz, ahol az áldások képesek jönni. Ha *nem okolod* a többieket, az pozicionál téged az *áldásokra*.

2. *Egészségben őriz* meg téged. Szellemi értelemben is és fizikálisan is. Mert ha okolgatsz, akkor ez a fizikális állapotodra is *kihatással* lesz és lerontja az egészségedet. Az orvostudomány is bebizonyította már, hogy a stressz *negatív kihatással* van az egészségre.

3. Egy következő áldás, amit hoz ez majd neked, a *kapcsolataidat* is egészséges állapotban tartja. Ha nem okolom a baráti körömben a másikat, akkor az a barátság attól sokkal egészségesebb és életteljesebb.

Ha a férj okolja a feleséget, vagy a feleség okolj a férjet, akkor nem olyan mulatság élni abban a *háztartásban*. Sok viszálykodás van a levegőben. Ha mégis történik valami, akkor tartsd nyitva az ajtót, hogy az a kapcsolat *újra felépülhessen*, meggyógyulhasson. Lehet, hogy nem másnap történik, de a *lehetőséget* add meg, hogy újra helyreállhasson minden.

Ez az üzenet ma az Úr szívéen volt és nagyon fontos volt. Lehet, hogy itt az idő, hogy el kell kötelezned magad: *senkit nem fogok többé okolni semmiért az életemben!* Minél többet beszélsz a problémádról, annál nagyobb kihatással lesz rád. Ha imádkozunk érte, és utána az ellentettjét beszéljük, a problémát.

Visszatérve az elejére, azt hiszem tehát, hogy nem a hitünkkel van a probléma. A *félelmeink* területén lehet, hogy a gondjainkat dédelgetjük, vagy *hitetlenségbe* kerülünk. Vagy esetleg, ha *megkeményítjük* a szívünket.

A megkeményedett szív azt jelenti, hogy nem az Úr dolgain gondolkozunk a gyógyulást tekintve, vagy az imádságot, illetőleg a gyülekezetbe járást tekintve. S ahogy ezeket mindig félredobod magadtól, akkor egyre keményebbé válik a szíved, és a végén már gyülekezetbe se akarsz járni, mert egyre eltávolodsz. És azért, hogy ez megforduljon, *irányt* kell váltanod.

A hitetlenség ott is bejöhet... Creflo Dollár így tanítja, hogy elkezdett a felől gondolkodni, hogy *mi lesz*, ha nem úgy lesz. Tehát a problémán kezdett gondolkodni, és nem az imaválaszon.

Amikor leülsz az Úr elé elmélyedni, elcsendesedni, akkor gondold végig, hogy miről imádkoztál. Gondold végig, hogy *megvan* az a válasz a szívedben, és köszönd meg neki, hogy *meglátod* azt a valóságban.

Itt fogja meg a mieinket, azt hiszem az ördög leginkább, ugyanis a mieinknek van elég hite. Amikor az ördög hoz gondolatokat és aggodalmakat, akkor röviden válaszold meg: hiszem, hogy az én imám *választ nyert!*

Sokan vannak, akik a szívüknek a *keményiségében* állnak az Úr előtt. Nem hajlandók időt tölteni az Úrral, az imádsággal. Pont az *ellenkezőjét* teszik annak, mint amit az Ige mond, és így *eltávolodnak* az Úrtól. Nem cselekszik az Igét. Később még tanítani fogok erről.

Meg lehet *fordulni* bármelyik pillanatban, ugyanolyan könnyen. Olvasd el azt az igeverset, minden nap kezdjél öt percet tölteni az Úrral, és ebbe az irányba kezdj el növekedni. Míg a végén *visszatalálsz* oda, ahonnan kiestél. Ezen munkálkodni kell.

Ha be kell menni a munkahelyedre, akkor előtte egy 5 percet szánj rá. Vagy egy fejezetet ad az Úr a Zsoltárból, hogy olvasd el, mielőtt elmész. Vagy az alkalom előtt *ad egy Igét*. Én meg is szoktam kérni erre. Ez így működik.

A 43-as Zsoltárt adta nekünk mára, otthon majd olvasd el. Mit mond neked, nézd meg benne. Ugye érted, hogy *mi a fontos*? Mert az *áldásokat* akarjuk, hogy megteljesedjenek, és szeretnénk *megőrizni* azokat, akiket az Úr ránk bízott: a pásztorokat, az evangélistákat... És nem akarjuk, hogy elszaladjanak más irányba azáltal, hogy ezt a szellemiséget felveszik, hogy okolják a másikat mindenért.

A világ teszi ezt, a világ teszi mindig ezt. Mi pedig így nem tudjuk az áldásokat megnyerni az Úrtól, ha így teszünk. Ezt le kell állítani az életünkben, és el kell kötelezni magunkat. Szeretnék ezt megtenni? Mindannyian megtettük ezt, úgyhogy ne kárhoztasd magadat, mindannyian eltévesztettük itt. Annyira bennünk van ez, hogy észre sem vesszük szinte, hogy ezt tesszük. Dolgozni kell rajta.

Tegyük meg ezt az *elkötelezést* az Úr felé, hogy ebben megváltozunk, mert szeretnénk mag gyógyulásokat látni. És sokkal könnyebben tudja hozni az Úr az áldásokat, az új munkahelyeket, az anyagiakat, a gyógyulásokat, az egészségben való megtartásunkat. Mindezt, amire várunk.

Ugye olyan világban élünk, ahol az ördög az isten. Az emberek lekáromkodják egymást, és gorombák egymással és lehetne folytatni. Mi pedig legalább itt a köreinken belül kellene, hogy a *barátságokat* élvezhessünk. Ha így viselkedsz, akkor sok barátod lesz, ha nem kezded a másakra való mutogatást, meg tudod őrizni a barátaidat.

Én megteszem az esküt az Úr előtt, elkötelezem magam, tedd te is: *Elkötelezem magam, hogy áldott akarok lenni. Senkit nem fogok okolni semmiért, és magamat sem. Mert megbocsátatott nekem, a vér megtisztított engem, ezért én is megbocsátok, és előre megyek, és megbocsátok, és elfelejtem azt. Azt mondják az Írások, hogy amikor megálltok imádkozni, akkor bocsássatok meg, ezért én megbocsátok. Mindenkinek megbocsátok. A vérben megmosott vagyok. Tiszta vagyok. Megtisztult vagyok. És többé nem okolok senkit. Segíts nekem ebben Uram, Jézus nevében. Ámen.*

Az Úrban való segítségre van szükségünk, hogy ezt ki is járjuk, amit imádkoztunk. Ha *megértitek* ezt az üzenetet, akkor az egész *életemek meg fog változni*. Megláttam, hogy ez az üzenet az, amire leginkább szükségünk van, hogy halljuk, ezért elmondtuk. Mert nagyon sokat szenvedtünk mi magunk is ebben a "másikat okolom" játszmában. Sokat szenvedtünk tőle. Sokan elmentek ezért és azt gondolják, hogy többet tudnak még Istennél is.

Az Úr vezet minket az egyik helyről a másikra. Mindannyiunknak megvan a *saját utunk*, amit ki kell járnunk. Amikor hibákat követünk el, akkor *be kell látni*, hogy azt elkövettük, és nem a másokra kenni, meg a másikat okolni. Uram nem követtelek téged úgy, ahogy mutattad, bocsáss meg nekem.

Beülsz az újonnan vásárolt autóba és leesik mind a négy kereke az első kanyarban, akkor te nem követted az *isteni vezetést*. Biztos, hogy volt egy erőteljesen kaparó érzés belül, hogy ne ezt az autót vedd meg, csak nem hallgattál rá.

Nagyon hatalmas gyógyulások lesznek. Szívben, izmokban, a jobb bokában, bokacsontban, a szemben, tüdőben, vesében. A *hitetek* igen erőteljesen működik. Ne kárhoztatva gyere előre. Tudd, hogy tiszta vagy, megbocsáttatott és meggyógyulsz. Elfelejtetted a múltat, a kárhoztatásokat – ezt mondja Pál. Mert az Úr teszi *jobbá* az utunkat, az Ő kegyelme által.

Köszönjük a hűségesekeknek, akik ma jelen voltatok! A pásztor konferencia fontos lesz, szeretném, ha el tudnának jönni a pásztoraim. Elmagyarázom, hogyan fog menni a nyári *evangelizációs* munka. Milyen látásom van erről, és idén hogyan fogunk másként tenni dolgokat, mint eddig. *Hatékonyabbá* tesszük! Áldottak legyetek az Úr Jézusban. Ámen!